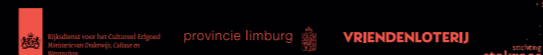

The Studio #7
 Minne Kersten – *The Same Room*
 10.12.2022 – 04.06.2023

BONNEFANTEN

Colofon/Colophon

Tentoonstelling/Exhibition
 Minne Kersten & Paula van den Bosch,
 senior curator Bonnefanten

Projectteam/project team
 Marijntje Knapen & Sanne Courtens

Tekst/text
 Celien Govaerts, junior curator
 Bonnefanten

Vertaling/translation
 Laura Watkinson

Fotografie/photography
 Roos Quakernaat

Ontwerp/design
 Pati Petrykowska/Bonnefanten
 & Minne Kersten

Druk/printing
 Drukpartners Zuid B.V.

Courtesy the artist & Annet Gelink
 Gallery. Het Bonnefanten wordt
 gesubsidieerd door het Ministerie
 van OCW, Provincie Limburg en de
 VriendenLoterij

MINNE KERSTEN

THE SAME ROOM

the studio #7

Minne Kersten – The Same Room

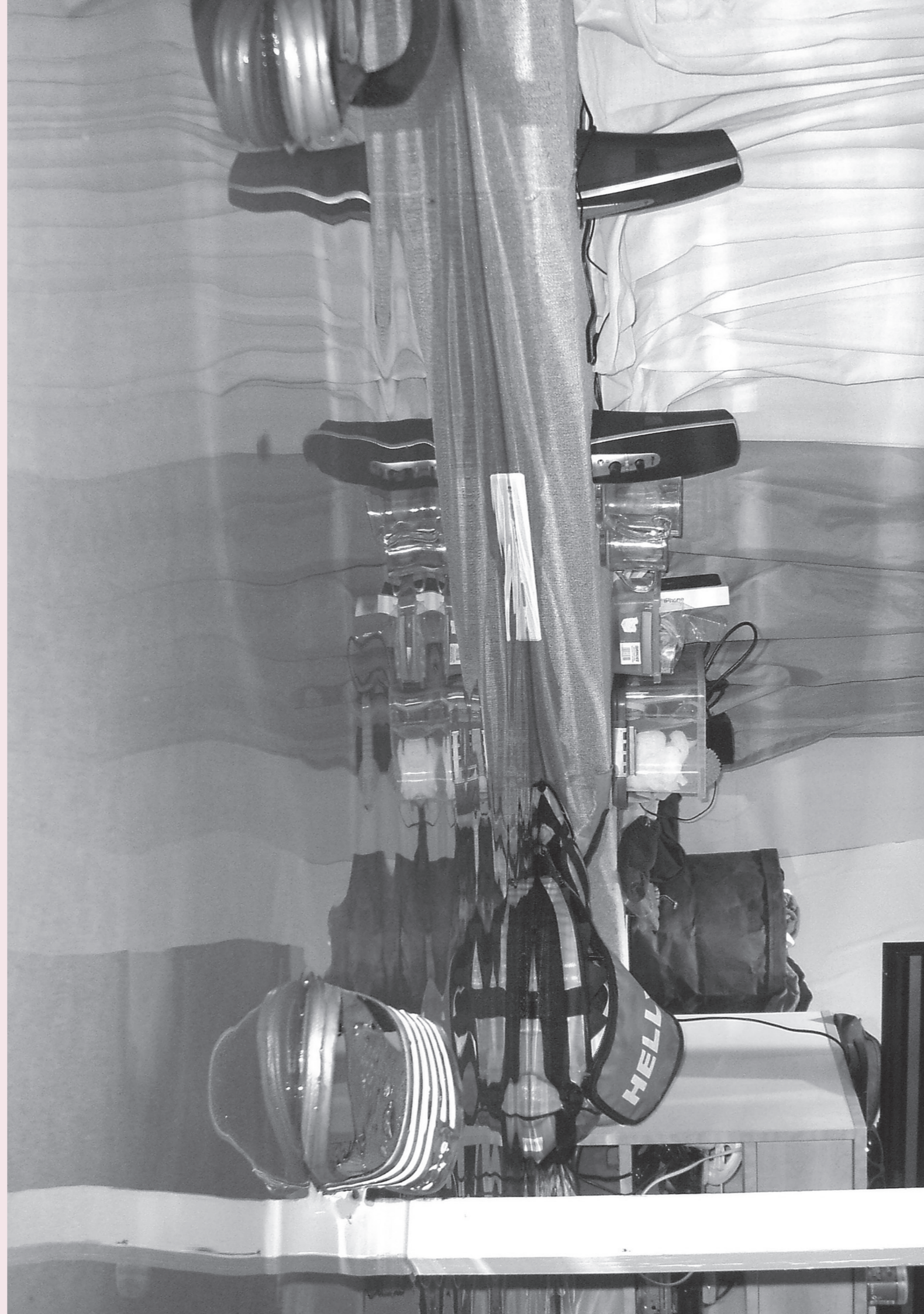

Met de installatie *The Same Room* onderzoekt Minne Kersten (1993, Utrecht) de verwevenheid tussen menselijke herinneringen en een slaapkamer. De kamer ligt verstopt, schijnbaar veilig afgeschermd tussen museummuren en toont de rug naar de buitenwereld. Slaapkamers zijn persoonlijk, bieden intimiteit en ontfermen zich over de cyclus van slapen en ontwaken. Via een kier onthult deze kamer een vertrouwde inrichting met slaapkamermeubels en persoonlijke spullen. De eerste indruk is er echter een van vergankelijkheid. De muren en objecten zijn volledig aangetast door water. Elk gevoel van veiligheid is verloren.

De installaties van Kersten zijn verweven met haar videowerken. Voor *The Same Room* werkte ze nauw samen met het instituut Deltares, dat toegepast onderzoek doet naar water en ondergrond om zo de maatschappij voor te bereiden op overstromingen. Deze slaapkamer werd in een waterbassin geplaatst waar het drie dagen lang het decor vormde voor golfsimulaties. Kersten verwerkte het gefilmde resultaat tot een video, die bewust niet in *The Studio* wordt getoond. Wel toont ze schilderijtjes en een schaalmodel van de gevel van een huis, dat in een tafel ligt verzonken. Ze trekt het verhaal dat ze wil vertellen uit elkaar en biedt verschillende perspectieven. Als beeldend kunstenaar met een literaire inslag is ze steeds op zoek naar hoe beelden ervaren en geïnterpreteerd worden. Hoe een verhaal wordt beleefd via deze verschillende media is een vraag voor zowel de kunstenaar als de toeschouwer.

Door een verhaal op verschillende manieren in beeld te brengen, onderzoekt Kersten hoe het kijken beïnvloed wordt door bestaande, culturele associaties. Zo is water als begrip geladen met verschillende betekenissen. In het bassin van Deltares is water als natuurlijke kracht controleerbaar en voorspelbaar. De wetenschap wil de destructieve kracht onder controle krijgen, maar Kersten draait met kunst dit doel om. Ze liet met opzet de slaapkamer overspoelen door verschillende soorten golven. In *Leak* (2020) werkte Kersten al eerder met de symboliek van water. In een bouwkeet gemarkeerd door opgedroogde vlekken, speelt een film waarbij een man in waterdamp lijkt te verdwijnen. Het werk verbeeldt rouw en verlies om mensen en herinneringen, thema's die ook aanwezig zijn in *The Same Room*. Hier focust Kersten op het gevoel van kalmte tijdens een ramp, die afstandelijk, politiek, ecologisch of juist heel persoonlijk kan zijn. De kamer is stil, maar getuigt: hier is iets gebeurd.

Op geen enkel kunstwerk in deze studiopresentatie is de mens aanwezig. De slaapkamer, de spullen die ertoe behoren en het water, vertegenwoordigen samen het verhaal van de personen die het geheel zo achterlieten. Een mens draagt de herinneringen aan een plek met zich mee. Op dezelfde manier bewaart een kamer ze ook. Kersten experimenteert zo met het idee van het geheugen van architecturale ruimtes. Net zoals het menselijk geheugen worden plaatsen misschien wel overschreven zoals een harde schijf. Kersten biedt met dit werk niet alleen wisselende perspectieven aan de hand van verschillende media, maar ook gelaagde interpretaties van een verhaal. Dat wordt niet alleen door mensen, maar ook door objecten verteld.

Minne Kersten (1993, Utrecht) onderzoekt de verwevenheid van menselijke emoties met architecturale ruimtes. Een gebouw als plaats bestaat fysiek, maar wordt door mensen ook psychologisch ingevuld met gevoelens en herinneringen verbonden aan de plek. Kersten is specifiek geïnteresseerd in hoe een ruimte waarin zich iets traumatisch afspeelde, verandert.

Met *The Same Room* creëert ze op basis van persoonlijke ervaringen een fictionele wereld bestaande uit een installatie, schilderijen en een beeldhouwwerk. De emotionele impact wordt door middel van water verbeeld. Via deze verschillende media onderzoekt Kersten de mogelijke interpretaties van suggestieve beelden. Welk verhaal creëert de toeschouwer?

Minne Kersten studeerde in 2016 af aan de Gerrit Rietveld Academie (Amsterdam) en nam van 2018 tot 2020 deel aan De Ateliers (Amsterdam). In 2022 volgden nominaties voor de Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst en de Volkskrant Beeldende Kunst Prijs, en werd ze geselecteerd voor een residentie bij Triangle-Astérides (Marseille, FR).

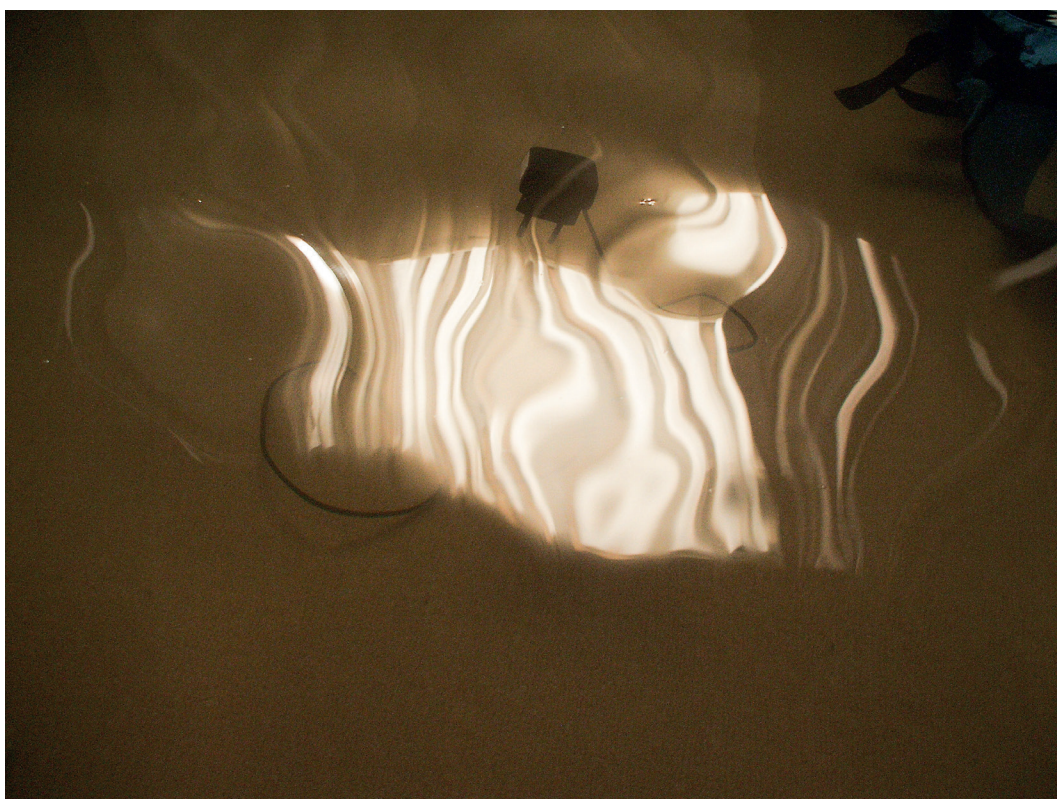
Minne Kersten – The Same Room

In the installation *The Same Room*, Minne Kersten (1993, Utrecht) explores how human memories are interwoven with a bedroom. The room is hidden, apparently safely shielded between the museum walls and turning its back on the outside world. Bedrooms are personal spaces, providing intimacy and watching over the cycle of sleeping and waking. Through a chink, this room reveals a familiar setup of bedroom furniture and personal items. However, the first impression is one of transience. The walls and objects are totally spoilt by water. All sense of safety is lost.

Kersten's installations are interwoven with her video works. For *The Same Room*, she worked closely with the Deltares institute, which conducts applied research in the field of water and subsurface, in order to prepare society for floods. This bedroom was placed in a reservoir, where for three days it formed the backdrop for wave simulations. Kersten incorporated the filmed results in a video, which is deliberately not shown in *The Studio*. She does, however, show small paintings and a scale model of the façade of a house, which is sunk into a table. She pulls apart the story she wants to tell and offers different perspectives. As a visual artist with a literary streak, she is always in search of the way images are experienced and interpreted. How a story is experienced through these different media is a question for both the artist and the viewer.

By portraying a story in different ways, Kersten explores the way that looking at things is influenced by existing cultural associations. For instance, the concept of water is charged with various meanings. In the Deltares reservoir, water as a force of nature is controllable and predictable. Science aims to gain control of the destructive force, but Kersten turns this goal around through art. She deliberately had the bedroom flooded by various types of waves. Kersten previously worked with the symbolism of water in *Leak* (2020). In a site hut marked by dried-up stains, a film is shown in which a man seems to vanish in water vapour. The work portrays the mourning and loss of people and memories; themes that are also present in *The Same Room*. Here, Kersten focuses on the sense of calm during a disaster, which may be detached, political, ecological or else very personal. The room is quiet, but bears witness: something happened here.

There are no people in any of the artworks in this studio presentation. Together, the bedroom, the things that belong there and the water, represent the story of the people who left it all behind like that. A person carries the memories of a place around with them. In the same way, a room also preserves those memories. Kersten thus experiments with the idea of the memory of architectural spaces. Just like the human memory, maybe places can be overwritten, like a hard drive. In this work, Kersten not only offers changing perspectives by using different media, but she also gives multi-layered interpretations of a story. A story that is told not just by people, but also by objects.

Minne Kersten (1993, Utrecht) explores how human emotions are interwoven with architectural spaces. While a building exists physically as a place, people also interpret it psychologically through feelings and memories associated with that place. Kersten is specifically interested in how a space changes when something traumatic has taken place there.

In *The Same Room*, her personal experiences form the basis for the creation of a fictional world, comprised of an installation, paintings and a sculpture. The emotional impact is depicted through water. Through these different media, Kersten explores the possible interpretations of suggestive images. Which story does the viewer create?

Minne Kersten graduated from the Gerrit Rietveld Academie (Amsterdam) in 2016 and participated in De Ateliers (Amsterdam) from 2018 to 2020. In 2022, she was nominated for the Royal Award for Modern Painting and the Volkskrant Fine Art Award, and was selected for a residency with Triangle-Astérides (Marseille, FR).